

filmir ið koma

Kvinnur er Don-áin

Leikhús Bio í Havn fer undir fyrvísan av filminum »Kvinnur er Don-áin«, sum er gjørdur yvir heimskenndu skaldsøguna hjá Michail Sjolochov um Don-kosakkarnar og teirra stríð gjøgnum ein heimsbardaga, eina kollvelting og eitt borgarakriggj.

Heldur ikki tann litla kosakkbyggin Tataskoje, sum liggur við Don-árbakkan, sleppur undan einari stórar kreppu, sum kriggið hevur við sær. Tann friðarligi gerandisdagurin broytist heilt, og tað aldargamla kosakk-samfelagið spjæðist samstundis um menniskjalagnur verða gjørdar til einkis í uppgerðini millum gamalt og nýtt. Hesar hendingar speglast aftur í søguni um kosakkinn Grigorij Melekov og báðar kvinnurnar í lívi hansara, konan Natalja og gentan Aksinja.

»Kvinnur er Don-áin« er tann størsta frytekan, sum russar eru farnir undir á filmsøkinum. Uppføkkurnar vardu í háltv tríðja ár. Tilsaman 30 fólk hava høvuðsleiklutir, meðan 150 onnur hava aðrar smærri leiklutir. Michail Sjolochov vildi sjálvur, at filmurin varð tikin upp í teimum plássum, haðan innihaldið í skaldsøgu hansara

stavar. Hann valdi kosakkbyggin Tataskoje, og í hesari byggin vóru tað eftirkomarar av Donkosakkunum, sum kendu innihaldið í skald-

søguni og dugdu nógv uttan- at av henni. Nøkur av teimum lðru mintust heilt væl til hendingar í søguni, sum nú eru filmatiseraðar. Og tey hjálptu væl til við upptøkunum. Høvuðsleiklutin sum Grigorij Melekov hevur Pjotr Glebov. Sergej Gerasimov hevur lagt til rættis.

Filmurin varir í 4 tímar.

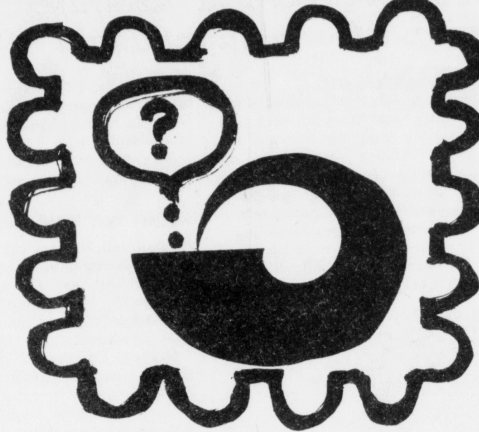
í hornatøkum

Í sambandi við at postverkið um stutta tíð skal leggjast undir føroyskar myndigleikar, varð fyriskipað ein kapping við tí endamáli at útvega eitt búmerki til henda stovn.

Ein dømsnevnd bleiv skipað av fólki við skili fyri mentan og

Vit hava ikki sørt av hesum lyndi í Føroyum. Øll bløðini eru á tremur við gomlum myndum.

list. Henda nevnd skuldi taka dagar millum tey innsendu uppskotini og kjósa tað búmerki, sum frægast kundi lýsa tær ymsu funktiónirnar hjá einum postverki.

Av teim innkømu uppskotunum valdi so nevndin ein vinnara, og gangi eg út frá, at valið fall á hesa tekning vegna tess, at hon so væl lýsti kommunikatið og postfunctiónir á okkara døgum. Búmerki avmyndar sum kunnugt eitt veðrahorn.

Eg skal viðganga, at eg havi eitt sindur torført við at skilja hetta val. Eitt horn í sambandi við postflutningi er tó ikki eitt óvanligt fyrirbrið í Europa, men hevur tað sína frágreiðing.

Fyrr á døgum varð posturin fluttur í diligencum og øðrum hestavagnum millum lond. Tá vognurin kom til bygd stóð, vóru ferararnir vanir at blása í eitt tónleikahorn fyri at gera vart við seg. Sum fráleidd gjørdist í mannahugsan hornið synonymt við postviðurskipti.

Ikki vóru teir gomlu postberararnir í Føroyum vanir at blása í veðrahorn, tá teir komu til bøgardarnar, so ein kann neyvnan ávísja eitt samband har og so við fyrrnevnda val nevndarinnar.

Tað er møgult, at teir fyrstu føroyingar fóru upp á fjallatindarnar og spældu sær við at blása til hvønn annan í veðrahornum. Fyrr spældi óvitar við hornakringlur, og bæði fyrr og nú hevur man horn í síðuni á hvørjum øðrum, men hevur alt hetta litið við brov og pakkar at gera.

Tað kann ikki sigast, at eitt veðrahorn leiðir tankarnar á nakað postkent. Kundi kanska til neyð verið búmerki fyri Havnar Hornerkestur ella líknandi stovn.

Vit liva í lögnum tíðum. Vikubløð og sociologar siga, at vit eru nostalgisk, t.v.s., at vit gráta eftir fortíðini, leingjast eftir henni, royna at hjúkla um hana og fáa hana aftur.

Politiið og ferðslan

Harra blaðstjóri!

Seinastu tíðina hevur nógv verið arbeitt upp á veg í Havn, og alt gott um tað at siga. Tað man treingja til nú, tí vegirnir í staðum eru rættiliga ringir.

Gott, at skattapeningurin eisini verður brúktur til neyðugar umvælingar. Men samstundis, sum hetta hendir, er nærum ikki framkomandi við bili. Hesar umvælingar verða gjørdar mitt í býnum og á høvuðsgøtum, og so eru bert síðugøturnar til at taka. Ferðslan í nevndu síðugøtum er

jú eldri tess betri. Ein almennur bygningur kann ikki byggjast, uttan at hann skal ímynda eina slupp ella neyst osfr.

Sjálvandi skal ein hava ans og pietét fyri tí farna, men ikki jarða seg í tí og meira ella minni miðvist flýggja frá nútíðini.

Hetta góða veðrahorn er, eftir minum tykki, sera nostalgisk, og er valt vegna tess at tað smakkar av gomlum og kann spæla upp á teir romantisku streingirnar, men so er eisini alt sagt. Nógv samband við veruleikan hevur tað ikki sum búmerki.

Frá útheiminum verður sýndur rættiliga stórus áhugi fyri, at postverkið nú verður føroyskt. Enn meira ans hevði tað vakt, um vit sum búmerki høvdu eitt abstrakt »symbol búmerki«, sum skiltist av øllum og sýnir, at okkara litla tjóð livir í nútíðini og ikki fer dragsandi við einum miðaldarligum onki-sigandi búmerki út í heimin.

Tað hevði verið sera forvitnisligt, um nevndin, sum hevur valt búmerki, kundi givið eina litla frágreiðing, har hon segði frá, hvi at hetta hornið varð valt.

HOT,—

Politiið og ferðslan

Harra blaðstjóri!

Seinastu tíðina hevur nógv verið arbeitt upp á veg í Havn, og alt gott um tað at siga. Tað man treingja til nú, tí vegirnir í staðum eru rættiliga ringir.

Gott, at skattapeningurin eisini verður brúktur til neyðugar umvælingar. Men samstundis, sum hetta hendir, er nærum ikki framkomandi við bili. Hesar umvælingar verða gjørdar mitt í býnum og á høvuðsgøtum, og so eru bert síðugøturnar til at taka. Ferðslan í nevndu síðugøtum er

ógilg beint fyri og eftir døgurða og arbeiðstíð, og tað er nærum ikki framkomandi. Tað er lægið, at ikki óhapp er staðist av hesum enn. Men so er tað, at eg vil spyrja, um politiið ikki átti at røkt eina uppgávu í hesum sambandi. Fyrr gramdu fólk seg um, at politiið sást so litið í gotunum. Tað kann vera, men hetta at skipa ferðsluna — og kanska serliga, tá stóðan er sum nevnd frammanfyri — átti politiið gjørt eitt sindur meiri við.

Bilforari

Kvinnurnar og syfilis

Tá ið hetta kom upp um at syfilis var ein so útbreidd smitta í Føroyum, kom SOSIALURIN við tí á forsiðuni, og sló tað stórt upp, at gentur í 14—15 ára aldri vóru raktar.

Eg haldi, at hetta er skeivt av SOSIALINUM. Tí vit vita væl, at tað als ikki kunnu vera konufólk, ið bera hesa smittuna inn í landið. Tí vita, at hetta eru mannfólk. Men tí skilji eg ikki, at SOSIALURIN fer við slíkum tíðindum.

Men nú er tað einaferð so, at altíð verður lagt eftir konufólkum, tá okkurt er á ferð. Tí skulu fáa eina ábreiðslu fyri hetta.

Kona í Klaksvík

Svar:

SOSIALURIN fekk sum fyrsta blaðið fræin av, at henda smittan var vaxandi í Føroyum.

Men vit misfataðu tíðindakeldur okkara og hildu, at teir høvdu sagt, at tað vóru serliga gentur millum 14—15 ár, sum vóru smittaðar. Hetta hildu vit vera vert at koma fram við. Men tað, ið keldur okkara veruliga høvdu sagt, var, at tað vóru eisini tilburðir í hesum aldursbólki.

Vit harmast um mistakið og taka undir við brævskrivaranum.

Kondittarið og teir føstu gestirnir

Eg vil her geva eina stutta frágreiðing, hvat ið kann henda einum Havnarmanni, sum nú ein dagin skuldi fara á kondittari

hjá Frants Restorff at fáa sær ein kaffimunn.

Eg hevði hitt ein vinmann,

